

Vocabularul

- ① = totalitatea cuvintelor dintr-o limbă ale căreia este le vocabularul unei limbi sau lexicul.
- ② Lexicologia este disciplina lingvistică, care se ocupă cu studiul vocabularului.
- ③ Vocabularul operează cu unități lexicale
 - a) cuvinte simple: masă, casă...
 - b) cuvinte compuse: ~~sunt de lemn~~ - ~~sunt de lemn~~ cîine lup, floarea soarelui.
 - c) locut. în expresii: a băga de seamă, din loc în loc, pe put, pe soptite.

Cuvîntul = o structură fonică cu un anumit înțeles și aptă să îndeplinească o funcție de comunicare

- a) Structura fonică = învelișul sonor al cuv., adică sunetele din care acesta este alcătuit; pe plan grafic aceste sunete sunt reprezentate prin niște litere care se numesc litere.
- b) - înțelesul sau sensul cuvîntului: conținutul capacității acestuia de a denumi ceva. Forma cuvîntului se poate schimba (o elevă învățată; cartea elevului este pe bancă), sensul cuvîntului rămîne același chiar dacă forma se schimbă.

Deosebim cuvinte autonome care au un înțeles direct: om, floare, cald, rece, birse, așa, tu, eu, adesea; dar și cuvinte socetate instrumentale gramaticale. Acestea sunt conjunctivile, prep., articolele; pt. că ele servesc la exprimarea unor relații între cuvintele autonome.

Sensul lexical:

- d.p.d.v al a înțelesului: deosebim
- 1) cuvinte monosemantice = au un singur sens: ipotenuză, fi
 - 2) - polisemantice = sunt capabile de a avea mai multe sensuri în contexte diferite. El s-a rupt toată (pauză, în cîț minute) Toată viaa este murdar.

El scrie în tocul.

Tocul de ochelari este pe maso.

Relații semantice între cuvinte.

a) incompatibilitatea semantică apare în perechile de termeni semantici cu sensuri contrarii dintr-un mai puțin sau o trăsătură comună supradonată.

frate - soră → frați = supradonată

mană - tală → părți = supradonată

negru - alb → culori = supradonată

→ aspectul cel mai rafinat al incompatibilității semantice îl constituie epitetul numit oximoron:
marmură caldă, gheață frigă, vorbă de cârmă,
cioră albă.

b) hiponimia reprez. cuvinte grupate în sensuri
lexicale diferite dar care sunt subordonate unui indice
semantic principal comun cu sensul de supradonată.
adepost { casă, cameră, odă, colibă, bordei,
(supradonatul) { adepost anticarian, cort

sensul hiponimic.

c) omonimia reprezintă cuvinte care aparțin unor
sfere semantice diferite din punct de vedere al
cuvintelor.

capșă: 1. dispozitiv metalic servind la închiderea
unor obiecte, metalic, munte

2. inel metalic sau fir de sârma folosit la
atașarea mai multor hârtii

3. dispoz. metalic cu materie explozivă
folosit la arme

car:

a) căruță

b) constelație

c) verb

d) insectă (pl. cari)

e) dispozitiv la marini - unelte (cabul maxim de scris)

- capete:
- 1) dinelicio mică
 - 2) bonetă pălărie
 - 3) orchestra mică

În cadrul acelor grupe de omonime distingem:

- omografele care coincid numai în scris dar se diferentiază datorită accentului:
- nu mă mai îri.
 - A sînt în îri.
 - e o fato verelă.
 - Am cumpărat verelă.
 - Acele de aur sunt în cute.
 - Acele fete.

→ omofonele coincid fonetic, adică în grafie, accentul nu le diferentiază ci numai contextul.

- A plecat la vie.
- So vie maîne.
- Apo vie.
- El ajunge abate.
- El se abate din drum.
- A conjugat verbul a bate.
- Tu, ai dreptate.
- Ai, ce ai ai lovit.
- Aște copii ai voștri.

Fata a era mică.

Astăzi mi s-a explicat despre mică.

de paronimia reprezintă cuvinte apropiate fonetic dar cu sensuri diferite.

- solitar
- solidar
- adagi = maxime pînute, aforisme
- adagio = termen musical.

- albatru = uleac
- alabastru = varietate de gips.
- conjunctura = împrejurare
- conjectura = presupunere, supozitie

{ eminent = + bun
 { iminent = de neîntârsat
 { atlas = geografic, botanic
 { atlas = descriptiv, fină, lucioasă
 { flagrant = care sare-n ochi, plătitor
 { fragrant = parfumat
 { caritate = bunătate
 { calitate = înmînare deosebită
 { inveterat = vechi + învechit (vetus + latina vechi)
 { invederat = care se vede-n mod clar. (video = a vedea)

{ gianto = porcelană
 { fanto = importul pe care se montează o ambalajă

{ a insera = a introduce (Am inserat în citat)
 { a insera

{ virtuos
 { virtuos
 { lacune
 { lacune
 { trado
 { extrado = se învârt-n aer liber

{ scalo
 { scalo
 { a investi = capital într-o afacere
 { a investi = a acorda o funcție

{ a releva = a scoate-n evidență
 { a revela = a face cunoscut ceva (revelație)
 { causal = ține de cauză
 { causal = ține de cauză (N.G.D. ⇒ regiunea
 cauzal al prepoziției...)
 { preceptor = educă copii (precepte, învățături)
 { perceptor = percepe simțurile
 { apropria = a veni alături de ceva
 { apropiia = a înmînă bunurile străine
 { minier = lucrător în mină
 { minier (adj.) ⇒ indicat minier etc.

{ (adj) petrolifer ⇒ (fero, ere, tufi, latură) = a purta
 cump petrolifer (are fântână)
 { (adj) petrolifer ⇒ utilaj petrolifer (nu poartă mină)
 idem carbonifer - carbonier.

{ familiar → local familiar
 { familiar = cunoscut
 { numeral } plenum
 { numeral } pronume
 { a emigra = a pleca din patrie
 { a imigra = a se afla într-o țară străină
 erupție = { vulcanică } erupție pe piele
 irupție = izbucnire violentă, nonvulcanică
 a învinge: frunză populară de la a eluce

{ a preschii
 { a prochie = a izgoni
 { a gria = a garanta (italiano: girare)
 { a gria = a conduce, a administra
 Președintele este un ~~gherant~~ al țării
 gerant

Președintele este gerantul echilibrului.

2) polisemia = capacitatea unor cuvinte de a avea cel puțin 2 sensuri (unul principal și unul derivat) sau chiar mai multe.

cap → parte sup. a corpului
 conducător, initiator
 geografic
 parte de început a unui obiect.

capăt = sfârșit (capătul drumului)

Capre → animal domestic
 suport de lemn sau metal plantat în
 pământ pentru a susține diferite operațiuni
 scara de vânzare
 aparat de gimnastică
 joc de copii

broasca ← animal
încuibare.

↓) îmonimia = cuvinte cu forme diferite care au același înțeles.

De regulă apar serii îmonimice: fepado, neg, amot, a gâdii, a cupeta; praș, calb, puișoare.
îmonimia nu este perfectă în toate cazurile, mai ales dacă e vorba despre îmonime neologice.

A scris cartofii.
7-a scris o mărca
7-a extras o mărca
dar nu A extras cartofii.

g) autonimele = perechi de cuvinte aflate într-o relație binară cci semnificate sunt contrarii în formele diferite.

alb - negru	a accepta - a refuza
absolut - relativ	ceartă - împăcare
sigur - nesigur	comun - diferit
concav - convex	îmbrăcat - înfrunt

Structura morfematică a cuvântului.

a) morfem = parte componentă a cuvântului.

Cuvintele sunt alc. din:

1) Radecine = segmentul comun care are mai multe cuvinte care alcătuiesc o familie de cuvinte.

A scrie, scrie, scris, scrisoare, a scrie, scris.
- grup comun Seri
gădii, gădiiar, gădii, gădiiar
gădii → grup comun

2) afixe = segmente purtătoare de sens care alipite la radical modifică sensul primar al cuvântului rezultând un cuvânt nou.

a) sufixele = afix alipit după radical care modifică sensul cuvântului.

→ cuvânt de 2 feluri:
 } lexicale - modifică sensul
 } gramaticale - servesc la
 exprimarea unor categorii gramaticale
 Ex: cite + se = prefix gramatical pt ^m a perf.

5) prefixele - fix alipit înainte de radical (ră-
dăruie / care modifică sensul
pre + face ; rău + coace ; ne + bun ; stră + bun

c) prefixoidale (pseudo prefixale) = grupuri de sunete în circulație internațională provenite de regulă din limba franceză: microscop, microcosmos.

poliglot policlínico

3) Deriventele - fragmentul din curant care se modifică în fluxurile.

a) derivents de număr : cas - ~~cas~~ derivent -
tablou - tablou → des. de pl.

b) des. de persoane Cu cât ϕ (derivate
 cu cânti, vorbești, celești fero la pers)

4) accentul = poate fi considerat un morfem
suprasegmental pt. c. el diferentiază unele
cuvinte sau valoarea lui fonetică
verșe — verșe
el are (prezent) — el are (perf. spl.)

5) familia de cuvinte = totalitatea cuvintelor care provin din aceeași rădăcină.
a citi, citire, cititor, a desciti, citit, a reciti, recitare.

Medioace de îmbogățirea vocabularului

— vocabularul unei limbi este în continuu schimbare, suferind adesea modificări generale de realități sociale și sociale existente în limbă.

Ex. cur primar a existat în limbă, a dispărut după 23 Aug 1944, a revenit în limbă.

Medioacele de îmbogățire a vor. sunt de 2 feluri:

→ interne

- a) derivarea
- b) compunerea
- c) abrevierea
- d) formațiuni analitice
- e) convergența (derivarea improprie, schimbarea categ. gramaticale)

→ externe

- a) împrumuturi din alte limbi (neologisme)
- b) calc lingvistic

Derivarea: procedeu prin care cu ajutorul prefixelor sau sufixelor se obțin cuvinte noi.

→ derivarea apare în lb. rom. cu

- a) cu prefixe
- b) cu sufixe
- c) atât cu sufixe cât și cu prefixe = derivare parasilabică
- d) derivare regresivă.

Derivarea cu prefixe:

În lb. rom. deriv. cu prefixe este mai puțin productivă decât cea cu sufixe. În lb. rom. se pot forma cu prefixe:

- ① substantive: stră + buric, con + sătean, ne + adevărat, pre + fată, post + fată

② adjective : ne + drept, i + moral, dis + proporțional

③ verbe : între + poțându-se, rău + muci, re + gosi, stră + luci

Cele mai productive prefixe în lb.-rom sunt:

ante = înainte : anteorbitar, antepenultima

anti = împotriva : antidrapant, antiinfecțios, antitanc

arhi = parte : arhimandrit, arhipiscop

com = : comploce, compune, combate

con (co) = împreună cu : concret, con, confrate, consuetudine, context, coechipier

des (deș, de) : desoase, desfac, deședine, deșobisnuire

extra = deasupra, superior, forta : extraplat, extracurricular, extraordinar

hiper + exagerat : hipertensiune, hipersensibil

hipo = puțin : hipotensiune

inter = între : intercolar, interplanetar, intervocalic

in (im) : îngelberii, înarmoli, înversat, înnegri, imbrățișări, imparțit

întră (întră) : întrădeschide, întrăpoțându-se

ne (negativ) : nepredicativ, needucat

post = după : postliceal, postumivovitar

pre = înainte : prenume, prefin, preambulare

prea = foarte, peste măsură : a preamori, a preastori, preabun, preafierit

rău (rău, ră) = repetarea : a răziti, răspultere, răsuși, răsufla, răzgândi, răzbate

re = repetare : refoșibil, recalculat, refacut

stră = vechi, a trece prin ceva : stramos, strabunic, străredii, a strabate

sub = calitate inferioară, mai jos : subcapitol, subaplica

super = calitate superioară, deasupra, peste : superfin, supermagaj

supra = deasupra, peste : supraproducție, supralimentare

trans = dincolo, peste : transcarpatic, transatlantic

ultra = foarte, peste măsură : ultrarapid, ultradermafog, ultraprofesionist

subteran, subteran + no,

Derivarea cu sufixe

Se pot obține:

①. Sufixe antitive:

- a) comune: moară + ar, tractor + is, țărănu + ime
b) proprii - există sufixe specifice pt. numele proprii
românești
- eanu → Cămpăneanu
- escu → Jonescu, Gumeșteanu
- ilo → Văghețilo, Ilihaile
- oiu → Lazăroiu, Ștefănoiu

②. Adjective:

- ator → Cantător, dător
- os → el + dușure + os

③. Verbe

boc + ani

clim + ui

④. Adverbe

a farti + is = fartiș

soim + este

a țără + as

⑤. A) Sufixele subantitive în lb. rom pot fi:

- a) diminutive: băț + isor, clopot + el, cutie + iușă
tablă - tablăuș, frate - frățior, mândru - mândruș
băiat - băiețor, fată - fetuș, bătrân - bătrănuș.
b) augumentative (sufixe care arată o
diferență sunt considerate de vorbitor mai mare decât cele
normale: băiat - băiețan - băiețandru - băiețoi
casă - căsușă, fată - fetișcană
c) substantive cu sens colectiv: piatră - pietriș
brad → brădet, tineret - tinerime
d) nume de agent (autor de acțiune): strung - strungar
muncă - muncitor, tractor - tractorist
- easă: bucătăreasă, doamnă, leghereasă

e) nume de acțiuni

- anie (enie) : patanie, petruanie, dărgenie.
- at : laungăt, strigăt, treacăt.
- ătate : bunăătate, răcinătate.
- ătură : alergătură, săpătură.
- eală : ameteală, greseală.
- eală : dulceală, roșeală, verdeală.
- ie' : bătrânețe, tinerețe.
- ie' : bucurie, câmpie, țărânie.
- intă : biruință, lovire, stăruire.
- amânt : jurământ, înrământ.
- oare : însoare, strămutare.
- re : adunare, trece, venire. (de regulă derivate postverbale : vb + re)

f) sufixe care arată originea:

- cō : ardelenco, oltenco, tohancō.
- eancō : moldovenco, bănățencō.
- oaicō : leoaicō, lupoaicō (arată specia, origine).

g) sufixe substantivale care denumesc locul unde are loc o acțiune

- erie (ărie) : frangărie, croitorie, lustrărie, rufărie.

(B) Adjective:

- ator : călător, fermecător, răzvrățitor.
- cios : pofticios, mândros, pădicios.
- esc (cească) : frătesc, românesc, tohănesc.
- ie : bătrânie, cunivie.
- os : lemnos, osos, umbrinos.
- iu : gălbui, verzui.
- uriu : furnicuriu, timpuriu, alburu.
- ean : argesean, dobrogean.

(c) Verbe: J79, J49, U10, 530, 970
 -a a curăta, îndrepta
 ai a bea, a lipa
 ani clători, trănconi
 ui bubui, hubui, tubui

(d) Adverbe: este bărbătesc, ficele
 1/2 (1/3) crucis, piept, tătar.

Compunerea (ca mijloc de îmbogățirea vocabularului)

(1) procedeul prin care se pot forma cuvinte noi folosindu-se
 combinații între diferite cuvinte

Descriem la început cuvinte formate prin:

a) compunere = elementele componente sunt sudate
 între ele

→ cununecade, doișprofece, treișprofece, nemăirăfut

b) izolarea unor sintagme scrise în cratime care
 alc. un cuv. nou

→ floarea-soarelui, dute-vino, ne-mo-nita,
 câine-lup, inginer-șef, prim-ministru, Curtea de Apel.

c) combinare cu elemente savante: hidrocentrat
motonavă, agricultură, cronologie, democrație, kilometru
psihoterapie

Obs! altele cuvintele compuse sunt alc. din
 unități separate care nu se scriu în cratime
 Licenț de Auto-București, Licenț H. Grigorescu,
 Intreținut de Teri Sădate

Abrevierea

În scopul formării unor cuvinte noi se folosesc abrevieri
 după cum urmează:

a) izolarea primelor litere ale cuvântului compus

CFR, CEC, ONU, PHL, PFL, PVC

b) combinarea unor fragmente unite între ele

Plafar = plante + farmacie

aplefar = aprovizionare farfarat

comaliment = comestibile + alimente

c) cuv. formate din inițiale în fragmente unite

TAROM = transporturi aeriene + Rom (române)

ADAS = ad = administrație + adfundați de stat

REUEL = regia națională ...

~~ROGAF~~

d) siglele = un element de compunere care combină elemente diferite

Am apărut recent în denumirea firmelor.

CASIM, GETYEL

Formațiuni analitice

— structuri stabile de cuvinte în care termenii din fiord semnificatia lor proprie în favoarea unui sens general comun

— în cadrul formațiunilor analitice intra:

a) locutiunile - aducere - aminte, fel de fel

b) expresiile care au o mare valoare expresivă: faze de înmormântare pământului, căto flum căto iarbă, căto neșu sub mufie.

Expresiile sunt echivalente fie cu un singur cuvânt fie cu o expresie

a da otul popii = a deceda a muri

= a învâta din viață, a
da obțesul fobit

Schimbarea valorii gramaticale
fenomenul care constă în trecerea unui cuvânt
dintr-o clasă gramaticală în alta, vocabularul
impozitivului este astfel.

Procedul se mai numește conversie sau
derivare în propriu
- cuvântul care în schimbarea val. gramaticale își
modifică uneori formă dar în totdeauna revine la inflexiunile
gramaticale.

Cuyl albăstru al vechi structura :
atribut → adjectiv
Albăstru culorii me în preșona.
subiect → substantiv

Am un coș roșu → atr → adjectiv
El latră roșu → cct → adverb

(A) Pot deveni substantive:

a) - adjectivile prin articulare: Generalul mai mult de scrie.
Mu tră de de tor me merito respe ct.
Cel bo ga t me crede celor să rac.

b) - unele adverbale prin articulare
To me le în vin ge ro șu. El a f a i f a i t un b o n e.

c) unele forme pronominale folosite într-o formă
articulată :

- 1) reflexiv - ro de a în ș m e a ș a cu bucurie
- 2) personal Ea are un pe u ș o rt e c o m p l i c a t
- 3) nehot. Ex is t e a i n c e r a p e c a r e m i e ș t i p e.
- 4) relativ - î n ter o g a t i n e r e l u n d e l.
- 5) negativ : El e s t e un n i m i n i c e l i n f a r a m e s.

d) unele numerale cardinale, tot prin articulare

A lu a t un d o i l a m a t e m a t i c i e.
C e i p a t r e s t a t e m d e v o r b e.

1) unele interjecții, cu articol
Se auzea un vai

4) verbe la moduri nepersonale (inf. lung sau participiu)
El are un citit expresiv
La izire sunt aștepta fratele meu.

(B) Pot deveni adjective:

a) vb. la participiu sau gerunziu acordat.
Cățile tipărite sunt interesante
Ți-ai păsat răna sângerând.

b) unele adverbe

Așa sărmen, n-au mai voșat
Asemenea femei, mai rar.
Așfel de elevi n-ai plac.

c) unele forme de pronume care determină substantive
și se acordă în gen, nr, cdf cu acestea.

- 1) posesiv - Colegul meu vine azi
- 2) demonstrativ - El avea acele sentimente.
- 3) nelăstărit - Fiecare om este liber
- 4) negativ - Nu a înflorit aici o floră.
- 5) întotdeauna - Mama mămă a prezintă masa.
- 6) interogativ - Care carte ți-a plăcut?
- + 1 relativ - Am aflat pe problema ai.

(C) Pot deveni adverbe:

a) unele adjective când determină un verb.
Colegul meu scrie corect
El vorbește puțin

b) unele subst. care exprimă definiții ale
timpului.
Vara în iatna, dimineața în sala muncitoare.

c) unele verbe la participiu:

7-au vorbit deslus

① devin prepozitii sau loc. prepozitionale

a) unele adverbe (contra, impotriva, asemenea, aidoma).

Se iupte cu impotriva dupa ptic.

b) unele locutii adverbiale prin articulare:

In fata casei avea o livada.

c) unele subst. ca gratie, cafi, conditie, eventualitate.

In cazul co... vom pleca.

In eventualitate pleci / nu vom pleca.

d) unele verbe la participiu: potrivit multu mite etc.

Potrivit regulamentului.

e) unele adjectivice: contras, conform

Copila era conform originalului.

Medioacele externe de imbogatire a vocabularului

Limba este un organism viu intr-o permanenta miscare in schimbare. Pe parcursul dezvoltarii sale introduce din limba intr-o in contact cu alte limbi, astfel incat prind din acestea o serie de cuvinte care pot deveni componente ale cuvintelor din limba respectiva.

Lucrurile mijloacelor externe de imbogatire fizice:

a) neologismele

b) calcul lingvistic.

① Neologismele = orice cuvint nou apărut într-o limbă sau care printr-un schimb s-a introdus într-o altă limbă (neos = nou, logos = cuvint).

Vocabularul se modernizează prin neologisme în limba noastră o simbioză substantivă a lexicului a avut loc la sfârșitul secolului XVIII în începutul secolului XIX (după unirea noastră).

Această perioadă se caracterizează prin dispariția din limbă a unor trăsături în plus față de care limbă le avea din epoca feudală și înlocuirea acestora cu cuvinte de origine latină care au provenit prin filiera franceză.

→ pt turismul olac — apare cubier, mesager
— ipodimer — persoane, individ
— diatră — testament

Rolul neologismelor în limbă:

→ duc la deflatarea sinonimiei unei limbi. Astfel apar dublete sinonimice care contribuie la deflatarea limbii.

a) dublete substantivale

adâncime — profunzime

armament — detalii

aramă — cupru

belou — abundentă

burlac — celibatar

bătăie — victorie

gălbenu — avaritie

călătorie — voiaj

creștere — fiord

cubier — seism

incertitudine — destinație

inflorire — eflorescență

obraz — mormonaf

b) dublete adjectivale

binevoitor — afabil

ceresc — celert

civilit — onest

citet — ligibil

credincios — fidel

dusmănos — ostil

indermătic — abil

infidel — abominabil

obraznic — insolent

termelnic — temporar

măncăcios — gura mare

4 dublete sinonimice verbale
 a asupli - exploata
 atata - incita
 bănuî - rugăta
 lingui - adula
 răfu - aspiia
 strica - altera

(B) Calc linguistic
 → prin aceasta se înțelege traducerea dintr-o altă limbă
 a unor expresii cunoscute sau cunoscute
Exemple:
 cale - ferată (din Fr)
 cal - putere - horse - power (Engl.)
 dreptunghi - rectangle (Fr)
 nou născut - nouveau-né
~~radio - asca~~
 radio - ascultător
 decret - lege décret - loi
 semisfinală demi-finale

Dublete sinonimice realizate prin calc lingvistic
 angular - unghiular
 cadrilateral - patrulater
 coabita - conviețui
 decimal - zecimal
 parloar - vorbitor
 signal - zecimal
 retută rețutată - catifelat

Structura vocabularului

Prin mod teoretic vocabularul unei limbi se
 compune din:

(A) fondul principal de cuvinte sau lexicul fundamental

(B) masa vocabularului

Lexicul fundamental cuprinde cuvinte care se
 selectează după următoarele criterii:

- a) stabilitate în rechină
- b) cunoscut pe tot teritoriul
- c) mare capacitate de derivare
- d) cuvinte care se folosesc foarte frecvent și denumesc
 cele mai importante noțiuni.

În lb. rom. roc. fundamental se de origine ⑧
 latine cuprinde:

- obiecte de strictă necesitate pt. viața omului: pâine, apă.
- părțile corpului omului: cap, mâini.
- părți în naturale din preajma omului: arbori, fructe, cereale.
- zilele săptămânii
- nume de rudeni.

⑧. Masa vocabularului cuprinde restul vocabularului
 din care fac parte:

1. arhaisme - cuvinte vechi, există din mf; logofat
 dat mare, hărăs
2. neologisme
3. regionalisme (cuv. regionale) - se fol. pe
 unele teritorii restrânse.

Ex. Trans. - paurar = cioban
 bolând = bolnav
 acubut = prumb.

Moldova - pomsor - porumb.
 mătă - porcă.

bagdărie - colibă
 bagdadie = acoperis

h. cuvintele ogotice care prezintă variante sociale
 ale unui cuvânt, plante de grupuri sociale ca: elevi,
 studenți, militari, detinuti.

Sare!
Mititica = carceră
facultate = gascărie. Mititica = Mititica

5. elemente de gargon = tot variante sociale folosite de
ambele clase sociale cu scopul de a epăta vorbitori
Arfel prantagisme au fost indicate de Alexandru
Caragiale. În momentul de față există o tendință
internă a expresiilor provenite din lb. engl. și
gargonul, ca și argoul, sunt variante ale lb. naționale
care reflectă diferite straturile sociale.

Litere 1996 -

Cum ar putea vîrta scolară aceluși, presupunând
⑤ u-ar rămîne neîmîntătoare la formele lui. În cazul
cel mai fîcît, observînd ③ ⑤ ⑥ e vorba de natura
poetul nu de reprezentare de natură ci propriu - în o
definitiv, ar decide ③ ⑤ ideea a fost exprimată plastic,
pînă urmărire cu elemente din natură ③ ⑤ ⑥ este
plastic / cade sub sintaxă ⑦

1 pp 3 Pp 5 CUS V(4) 7 C2 (3)

2. CD(1) 4 CD(3) 6. CD(3) 8. Sb(7)

presupunînd (= dae ar putea) = CC. Conditional

~~în total simetric~~

neîmîntătoare = NP

lui = Atr. pron.

a fost exprimată = P.V. - diat. pasivă

ce = subiect.

pr - în -> det pe "o definiție" (o def. pr - în / dar
neîntătoare acordat devine adverb =>
=> Atr. adverbial. expr. prin locuțiune
adverbiale